

ECHO DĄBROWICY

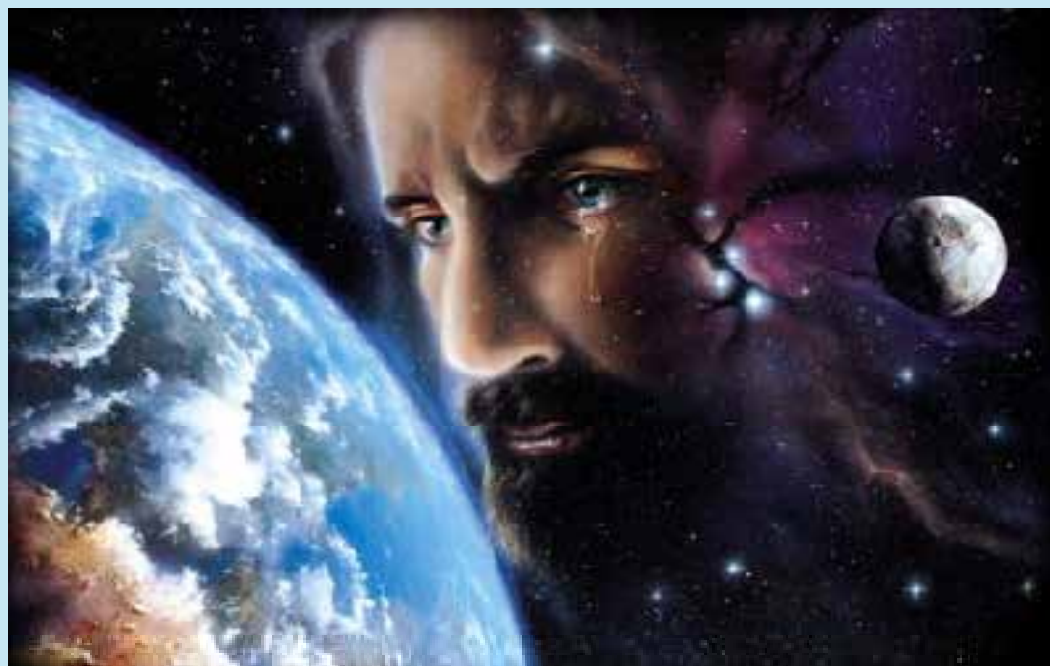
Gazeta Parafii pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy

NR 1 (39)

WIELKI POST WIELKANOC 2006

Nie bierzcie więc
wzoru
z tego świata,
lecz przemieniajcie
się przez
odnawianie
umysłu, abyście
umieli rozpoznać,
jaka jest wola
Boża:
co jest dobre,
co Bogu przyjemne
i co doskonałe.

Rz 12,2

Jak się czujesz? Musiałem napisać do Ciebie ten list, aby Ci powiedzieć jak bardzo troszczę się o Ciebie.

Wczoraj widziałem Cię, jak rozmawiałeś z przyjaciółmi. Czekałem na Ciebie cały dzień mając nadzieję, że porozmawiasz też ze mną.

Dałem Ci zachód słońca, aby zakończył Twój dzień i chłodny powiew wiatru, abyś mógł odpocząć... I czekałem... Nie przyszedłeś. To mnie zraniło, ale nadal Cię kocham, ponieważ jestem Twoim przyjacielem.

Widziałem Cię śpiącego zeszłej nocy i chcąc dotknąć Twoich oczu rozlałem światło księżyca na Twoją twarz oczekując, że po przebudzeniu porozmawiasz ze mną.

Przygotowałem dla Ciebie tak wiele prezentów, Ty jednak obudzivszy się, nie przemówiłeś do mnie ani słowem i ufając jedynie swoim siłom rozpocząłeś swój dzień. A ja w błękitie nieba, zieleni traw, w kroplach deszczu, koronach kwiatów, strumieniach górskich, stałem ku Tobie wznosząc: KOCHAM CIĘ.

Ubrałem Cię w ciepłe promienie słońca i nasyciłem powietrze zapachami natury. Moja miłość do Ciebie jest głębsza niż ocean i większa od najgłębszej potrzeby Twojego serca. Proszę Cię porozmawiaj ze mną. Proszę Cię nie zapominać o mnie.

Chciałbym podzielić się z Tobą tyloma sprawami... ale nie będę Ci więcej przeszkadzał. To jest Twoja decyzja.

Wybrałem Cię i ciągle czekam, ponieważ jestem Twoim Przyjacielem.

Jesus

Kochani Bracia i Siostry! Drodzy Parafianie!

Śługa Boży Jan Paweł II powiedział: „Zmartwychwstanie Chrystusa jest najbardziej przełomowym wydarzeniem w ludzkich dziejach. To wydarzenie przyniosło wszystkim nową nadzieję: od tej pory mieć nadzieję nie znaczy już czekać na coś, co ma się dopiero wydarzyć. Znaczą być pewnym, że to się już dokonało, ponieważ Pan zmartwychwstał i króluje żywy”.

Dlatego kiedy przed nami kolejne Święta Wielkanocne chcemy z mocną nadzieją spoglądać przed siebie i z głębi swego serca wołać: Alleluja. W duchu więc świątecznej radości życzę wszystkim: niech Chrystus Zmartwychwstały pomoże nam kontemplować naszą godność przybranych Dzieci Bożych i da siły do wytrwałego jej przeżywania i rozwijania. Niech uczy nas kłękać przed godnością każdego człowieka i udzieli mocy do miłowania na miarę otrzymanej miłości. Niechaj dobroć Boga, która objawia się w darze Odkupienia pobudza nas do świadectwa dobroci i pozwala nam doświadczać dobroci innych. Niechaj wreszcie Ten, który jest źródłem wszelkiej obfitości, zesła morze łask otwierających nas na umiejętność przyjęcia Boga do swego życia, we wszystkich jego sferach, w mocy Ducha św., który chce nas poprowadzić drogą pokoju do zwycięstwa.

Ks. Andrzej Sternik

MISTERIUM WIELKIEGO TYGODNIA I ŚWIĘTEGO TRIDUUM PASCHALNEGO

Wydaje się, że często nasza pobożność koncentruje się głównie na Świętach, mniej na Triduum. Warto może przypomnieć sobie, jakie jest znaczenie Wielkiego Tygodnia i Świętego Triduum w obchodach Roku Liturgicznego, dni, które najczęściej spędzamy w przygotowaniach do Świąt i niestety, często zapominamy o ich znaczeniu liturgicznym. Kobiety zabiegane w robieniu zakupów i sprzątanii, mężczyźni, zajęci swymi sprawami.

Spowodowały to warunki, świat się zmienił, kobieta opuściła dom, dom przestał być gniazdem rodzinnym. Kościół jest spostrzegany jako miejsce tylko i wyłącznie przeżyć religijnych - święta to wolne dni, ale ich przebieg nie ma wpływu na życie społeczne.

A nie zawsze tak było. Spójrzmy zatem na historię Wielkiego Tygodnia.

Historia Wielkiego Tygodnia

Pierwsze wzmianki o formowaniu się Wielkiego Tygodnia znajdują się w pamiętniku słynnej pątniczki Egerii. Świadczą one o formowaniu się liturgii dwutorowo - z jednej strony akcentowano wydarzenia z życia Chrystusa (Męka, Śmierć i Zmartwychwstanie), z drugiej zaś - nadawano charakter historyczny, wiążąc wydarzenia z datami.

Niedziela Palmowa

Wielki Tydzień rozpoczyna się od Niedzieli Palmowej Męki Pańskiej. Jak opisuje Egeria w wigilię Niedzieli Palmowej odbywała się procesja z Betanii do Jerozolimy, do bazyliki Anastasis. Egeria podkreśla radosny

charakter obchodów. W procesji uczestniczyło wiele dzieci, śpiewano radosne pieśni. W czasach późniejszych procesję przyjęły się na Wschodzie. Wprowadzano po woli elementy: krzyż, biskup, jako reprezentant Chrystusa wjeżdżał do Jerozolimy na osiołku.

Zdecydowanie później zwyczaj urządzania procesji przyjął się na Zachodzie. Otóż za czasów Leona Wielkiego obchodzono Niedzielę Męki Pańskiej, ale nie było procesji, czytano natomiast uroczyste Pasję według św. Mateusza. Dopiero dokumenty z IX wieku poświadczają, że obchody Niedzieli Palmowej związane były z bardzo uroczystymi procesjami. Procesje zwykle rozpoczynały się poza miastem i podążały do kościoła. Uczniowie i dzieci rozkładali swoje płaszcze, a w chwili śpiewania hymnu Ave Rex noster (Witaj nasz Królu) padali na ziemię. W procesji niesiono Ewangelię lub Najświętszy Sakrament. Ludzie mieli palmy, które błogosławiono.

Dokończenie na stronie 11

ECHO DĄBROWICY

Pismo parafii Narodzenia Najświętszej Maryi Panny w Dąbrowicy. Pismo redaguje zespół pod kierownictwem Ks. Proboszcza Andrzeja Sternika. Skład i opracowanie graficzne: Ewa Zięba.

Adres: **Parafia Rzymskokatolicka pw. Narodzenia NMP w Dąbrowicy, Dąbrowica 132, 21-008 Tomaszowice**; e-mail: a.sternik@kuria.lublin.pl; tel. 81/50-20-893.

Nakład 700 egz. Druk: Wydawnictwo Polihymnia Lublin.

Redakcja zastrzega sobie prawo do zmian w nadesłanych tekstach.

WIELKI POST

TRIDUUM SACRUM

NABOŻEŃSTWA WIELKOPOSTNE

Gorzkie Żale

każdej niedzieli Wielkiego Postu
po Mszy świętej o godzinie 8.00

Droga Krzyżowa dla dorosłych
piątek godz. 17.30 i 20.00

Droga Krzyżowa dla dzieci
środa 17.30

NIEDZIELA PALMOWA

Poświęcenie palm na każdej
Mszy św., zaś procesja z palmami
poprzedzi Eucharystię o godz.
11.30. Początek procesji przy
grocie Matki Bożej.

Wielki Czwartek

dzień ustanowienia Sakramentu
Eucharystii i Kapłaństwa

Msza Wieczerzy Pańskiej z obmyciem
nóg o godz. 19.00. Przynosimy ze
sobą chleb.

Adoracja w Ciemnicy indywidualna
do godz. 21.00.

Wielki Piątek

dzień śmierci Pana Jezusa

Adoracja w Ciemnicy:

9.00–10.00 ministranci gr. I, dzieci
kl. I i II

10.00–11.00 ministranci gr. II,
dzieci kl. III

11.00–12.00 ministranci gr. III,
dzieci kl. IV

12.00–13.00 ministranci gr. IV,
dzieci kl. V

13.00–14.00 ministranci gr. V,
dzieci kl. VI

14.00–15.00 ministranci gr. VI,
młodzież gimnazjalna

15.00 Koronka do Bożego Miłosierdzia

15.30–17.30 adoracja indywidualna

Droga Krzyżowa ulicami Parafii, godz.
18.00 początek przy kapliczce w Dąbrowicy
Północnej, na skrzyżowaniu dróg.

Liturgia Wielkiego Piątku godz. **19.00**

Adoracja Grobu Pańskiego:

21.00–22.00 maturzyści wraz z
rodzicami

22.00–23.00 młodzież ucząca się,
studium, pracująca

23.00–24.00 grupy parafialne

Wielka Sobota

Wigilia Paschalna

Adoracja Grobu Pańskiego:

24.00–1.00 kol. Nałęczowska,
ul. Nałęczowska, Urodzajna, Stroma

1.00–2.00 kol. Płuszowice przy
szosie

2.00–3.00 Dąbrowica Południowa
i Płuszowice pola

3.00–4.00 Dąbrowica Północna

4.00–5.00 kol. Warszawska i kol.
Sadowników

5.00–6.00 ul. Zakątek, Główna,
Deszczowa, Przejrzysta

6.00–15.00 adoracja indywidualna

15.00 Koronka do Bożego Miłosierdzia

15.30–16.30 młodzież gimnazjalna

16.30–17.30 Siostry Pasterzanki

17.30–18.30 Siostry Franciszkańki

Misjonarki Maryi

18.30–19.30 grupy parafialne

Poświęcenie pokarmów:

godz. 9.00, 10.00, 11.00, 12.00.

Liturgia Wigilii Paschalnej:

początek o godz. 20.00 na placu przed
kościółem. Prosimy o przyniesienie świec.

Niedziela

Zmartwychwstania Pańskiego

godz. 6.00 - Msza Święta
z procesją rezurekcyjną

godz. 10.00 - Msza Święta

godz. 11.30 - Msza Święta

godz. 17.00 - Msza Święta

PLAN REKOLEKCJI WIELKOPOSTNYCH 30 marca - 2 kwietnia 2006 r.

Rekolekcje prowadzi
ks. Marian Żelazko

Czwartek – 30 marca

17.00 - Msza święta i nauka ogólna

18.30 - Msza święta i nauka dla młodzieży

Piątek – 31 marca

8.00 - Msza święta i nauka ogólna

10.00 - Msza święta i nauka dla dzieci

17.00 - Msza święta i nauka ogólna

18.00 - Droga Krzyżowa

18.30 - Msza święta i nauka dla młodzieży

Sobota – 1 kwietnia Dzień pojednania

8.00 - Msza święta i nauka ogólna

10.00 - Msza święta i nauka dla dzieci

12.00 - Msza święta i nauka dla chorych

17.00 - Msza święta i nauka ogólna

18.30 - Msza święta i nauka dla młodzieży

Niedziela – 2 kwietnia

8.00 - Msza święta i nauka dla wszystkich

10.00 - Msza święta i nauka dla młodzieży

11.30 - Msza święta i nauka dla dzieci

17.00 - Msza święta i nauka dla wszystkich

Myśląc... Parafia

~ wczoraj ~

V Spotkania z Muzyką Organową

Koncert Magdaleny Frąckiewicz, 13 listopada 2005 r., zainauguował V Spotkania z Muzyką Organową w Dąbrowicy. W ten sposób organizatorzy (ks. proboszcz Andrzej Sternik, Parafialny Oddział Akcji Katolickiej oraz Schola „Lumines”) mogli cieszyć się pierwszym małym jubileuszem. Mimo różnego rodzaju problemów, zwłaszcza finansowych, nasza kameralna impreza propagująca muzykę klasyczną i organową, utrzymała się i zapisała w świadomości parafian, jak również gości przybywających na koncerty z Lublina.

Kilka słów chciałbym z kolei poświęcić na prezentację wykonawczyń.

Magdalena Frąckiewicz pochodzi ze Świebodzina w województwie lubuskim. Edukację muzyczną rozpoczęła w Państwowej Szkole Muzycznej I stopnia w rodzinnej miejscowości, a kontynuowała w Państwowej Szkole Muzycznej II stopnia w Zielonej Górze, uzyskując dyplom z wyróżnieniem w klasie fortepianu. Następnie ukończyła muzykologię na KUL. Podczas studiów rozpoczęła naukę gry na organach w klasie dr Jadwigi Kowalskiej.

Była stypendystką Ministra Edukacji Narodowej. Obecnie studiuje na czwartym roku Akademii Muzycznej w Warszawie w klasie organów prof. Józefa Serafina. Od wielu lat prowadzi działalność koncertową zarówno solową, jak i kameralną. Uczestniczyła w kursach mistrzowskich profesorów Gambalskiego, Sandera i Metzgera. W programie koncertu inauguracyjnego znalazły się następujące utwory: Preludium i Fuga e-moll BWV 548 Jana Sebastiana Bacha, 4 chorały Johannesa Brahmsa Fantasia I i Moto Ostinato z „Niedzielnej muzyki” Petra Ebena oraz Preludium i Fuga op. 7 na temat J. Allaina Maurice Durufle. Artystka zestawiała więc kompozycje klasyków z dziełami twórców współczesnych uzyskując przekonującą całość. Należy podkreślić również dojrzałe wykonanie trudnego repertuaru, wycucie możliwości brzmieniowych instrumentu oraz sprawność techniczną wykonawczyń.

Koncert spotkał się z bardzo ciepłym przyjęciem ze strony zgromadzonych w kościele słuchaczy, którzy nagrodzili artystkę długimi

brawami. Warto jeszcze dodać, że funkcję registratora pełnił Marcin Simela, student IV roku Muzykologii KUL.

Po koncercie, organizatorzy i sympatycy muzyki organowej (wśród nich ks. kanonik Zygmunt Lipski, który w 2001 r. wsparł inicjatywę rozpoczęcia prezentacji muzyki organowej w Dąbrowicy, oraz ks. Ryszard Mazurkiewicz, życzliwy recenzent naszych poczyznań) zebrali się w Domu Parafialnym w gościnie u ks. proboszcza Andrzeja Sternika.

Cezary Taracha

„CECYLIANKA” - dziękczynienie za talent muzyczny

Każdy z nas ma swojego świętego patrona i opiekuna, do którego zwraca się w potrzebach i któremu dziękuje za wszelkie doznane dobro. Chętnie spotykamy się wtedy z rodziną, z najbliższymi aby wspólnie świętować ten dzień. Uplywa on w sympatycznej atmosferze, jest pełen życzeń od przyjaciół i znajomych.

Święta Cecylia obejmuje opieką wszystkich, którzy mają talent muzyczny, a więc: śpiewaków, piosenkarzy, muzyków, kompozytorów, kantorów, organistów... jednym słowem – ludzi związanych w jakiś sposób z muzyką. A muzyka jest przecież tak ważna w naszym życiu, towarzyszy nam od dzieciństwa, poprzez młodość, wiek dorosły, aż do starości i ostatnich chwil życia.

Tak samo ważna jest muzyka w liturgii, w kościele, we wszystkich okresach roku liturgicznego. Czy można sobie wyobrazić okres Bożego Narodzenia

bez kolęd? Albo nabożeństwa majowego bez śpiewania Litanii Loretańskiej? Do obecności muzyki w życiu, więc również i w kościele przywykliśmy, ale nie znaczy to, że nie powinniśmy doceniać jej roli.

Swój dzień świętuje św. Cecylia 22 listopada. Jest wówczas doskonała okazja do wyrażenia wdzięczności naszemu Stwórcy za obdarzenie talentem muzycznym. W naszym kościele parafialnym od wielu lat w tym dniu sprawowana jest Msza św. w intencji zespołów muzycznych istniejących na terenie parafii, jak również wszystkich obdarzonych talentem muzycznym.

W dniu 22 listopada 2005 r. ks. Proboszcz sprawował uroczystą liturgię, której oprawę muzyczną przygotowała schola Lumina. Po Mszy św. wraz z Zespołem Śpiewaczym Koła Gospodyń Wiejskich spotkaliśmy się na agapie. Przy wspominkach, opowieściach i wesołych historiach czas wspólnie spędzony minął bardzo szybko.

Dla nas, członków scholi, uczestnictwo we Mszy św. w dniu święta naszej patronki jest obowiązkiem, ale też przyjemnością i radością. Kto śpiewa – dwa razy się modli, a modlitwy w naszym życiu nigdy za wiele. Każda okazja, aby się pomodlić powinna zostać w pełni wykorzystana. A ponieważ darmo otrzymaliśmy, darmo też dzielimy się naszymi zdolnościami, za przykładem św. Cecylii, z radością i dziękczynieniem wychwalając Pana.

Jolanta Golas

Parafialne Andrzejki

Parafialne Duszpasterstwo Młodzieży jest grupą, która spotyka się nie tylko na spotkaniach formacyjnych. Z naszej inicjatywy 26 listopada zorganizowaliśmy zabawę andrzejkową dla młodzieży z parafii.

O godz. 18.00 spotkaliśmy się na Mszy św., po której udaliśmy się do sali parafialnej. Tam czekał na nas poczęstunek oraz dyskoteka. Na początku, gdy zgromadziło się nas 40 osób s. Izabela - Pasterzanka przeprowadziła zabawę, przez które mogliśmy się lepiej zintegrować. Był między innymi taniec na gazecie, zabawa z krzesłami, skecz z mumią oraz prezentacja jak się zachować się w pojazdach. Dzięki naszym lektorom mieliśmy profesjonalny sprzęt dyskotekowy. Pośród nas nie zabrakło ks. Proboszcza, w którym odkryliśmy talent taneczny.

O godz. 21.00 przerwaliśmy zabawę, aby odśpiewać Apel Jasnogórski, a błogosławieństwa udzielił nam ks. Wojciech.

Bardzo szybko upłynęły nam kolejne godziny. Po 23.30 trzeba było się jednak wziąć za sprzątanie i zakończyć zabawę. Do końca wytrzymało ponad 20 osób.

Tych kilka godzin wspólnie spędzonych w domu parafialnych pokazało nam, że również to środowisko może być doskonałym miejscem, by dobrze i radośnie spędzić czas.

Uczestniczka

List od św. Mikołaja

Moi kochani!

Dwa dni przed moimi imieninami odwiedziłem wszystkie grzeczne dzieci z parafii w Dąbrowicy. Jak wszyscy dobrze widzieli przywiozłem ze sobą bardzo dużo prezentów, ale tylko dzięki pomocy moich aniołków i ministrantów z Waszej miejscowości udało mi się wnieść je do kościoła. Dzieci pięknie mnie powitały, za co serdecznie im jeszcze raz dziękuję! Napisały wiele listów, co bardzo ułatwiło mi pracę przy przygotowaniu upominków. Mam nadzieję, że podczas naszego kolejnego spotkania więcej dzieci zechce zaśpiewać coś dla mnie lub powiedzieć piękny wierszyk. Moim zadaniem, oprócz rozdania prezentów, było sprawdzenie jak sprawowaliście się w minionym roku, muszę Wam pogratulować, ponieważ w Dąbrowicy są same grzeczne dzieci, które pomagają rodzicom, a najważniejsze - pięknie się modlą.

Do zobaczenia za rok.

Święty Mikołaj

Nie tylko dzieci wypatrywały niezwykle oczekiwanych Gości

Nasi Milusińscy są grzeczni więc św. Mikołaj dla każdego z nich miał jakiś upomek

Króluj nam Chryste

Dzień 18-ego grudnia był szczęśliwym dniem w naszej parafii zarówno dla rodziców jak i dla samych lektorów, ponieważ odbyło się przyjęcie nas i ministrantów do służby liturgicznej.

Dzień ten był poprzedzony kilkutygodniowymi przygotowaniem. Naukami dla lektorów zajął się nasz proboszcz ks. Andrzej Sternik z pomocą szafarza Adama Kuśmirka. Dotyczyły one poprawnej postawy lektorów w służbie Bogu i bliźniemu. Umiejętności i nasza wiedza została sprawdzona na egzaminie końcowym, który zakończył się dla każdego z nas wynikiem pozytywnym.

Wprowadzenie odbyło się na niedzielnej Mszy św. o godz. 10.00. W uroczystej procesji weszliśmy do świątyni. Po homilii Ksiądz Proboszcz przystąpił do obrzędu wprowadzenia ministrantów. Odmówili oni przyrzeczenia po czym kapłan poświęcił ich komże, po nałożeniu których zajęli miejsca na prezbiterium.

Następnie ks. Proboszcz zapytał nas po raz ostatni jako ministrantów czy jesteśmy gotowi, aby godnie przekazywać Słowo Boże. Złożyliśmy przyrzeczenie, po tym zostały poświęcone szaty liturgiczne. Po nałożeniu szat kapłan wręczył nam i pozostałym lektorom czerwone szkaplerze jako uzupełnienie naszego stroju liturgicznego. Następnie każdy z nas dostał księgę Ewangelii. Od tej chwili uczestniczyliśmy w sposób czynny we Mszy św. jako lektorzy Słowa Bożego. Uroczystość zakończyła się podziękowaniami skierowanymi w stronę wszystkich tych, którzy przyczynili się do przygotowania nas. W szczególności naszemu Księdzu Proboszczowi i Rodzicom.

To był dla każdego z nas wyjątkowy dzień.

Lektor

SPRAWOZDANIE Z ŻYCIA PARAFII W 2005 ROKU

Życie liturgiczne

i posługi sakramentalne:

- Zamówione Msze św.
w różnych intencjach - 766
- Rozdana Komunia św. ok. 30 tys.
- Chrzty - 20
- Śluby - 8
- Pogrzeby - 20

Wspólnoty i grupy przy parafii:

- Rada Parafialna i Duszpasterska
- Akcja Katolicka
- Oaza Rodzin
- Rodzina Radia Maryja
- Kółka różańcowe
- Grupa modlitewna Jana Pawła II
- Grupa partnerska z Münster
- Służba Liturgiczna
- Oaza
- KSM
- Schola młodzieżowa
- Schola dziecięca

Akcje charytatywne:

- Dorazna pomoc 10 rodzinom
- Zakup podręczników
- Paczki świąteczne - 55

Pielgrzymki:

- autokarowe: do Częstochowy -
dzieci I-Komunijne; do Włoch;
do Lichenia
- piesze do Częstochowy 16 os.;
- do Wąwolnicy 190 os.

Inwestycje od lipca 2005 r.:

- wykonanie krzyża na cmentarzu
- malowanie kościoła wewnątrz
- wykonanie schodów w zakrystii
- malowanie garaży i wykonanie odwodnienia
- wymiana 2 okien w domu parafialnym
- malowanie wszystkich okien w domu parafialnym
- zakup kosi spalinowej
- wykonanie foteli na prezbiterium
- ekran na slajdy i podstawa pod rzutnik
- zakup 3 ornatów, 2 stuł i 2 alb
- zakup figur do szopki

Schola Lumina w 2005 roku

Miniony rok zapisał się w dziejach Kościoła powszechnego, ojczyzny, ale i naszej wspólnoty parafialnej wieloma przełomowymi wydarzeniami. W początkach kwietnia odszedł „nasz” Papież Jan Paweł II, a jego następcą został kard. Ratzinger, który przybrał imię Benedykta XVI. Jesienne wybory zmieniły scenę polityczną w Polsce przywracając nadzieję na uporządkowanie spraw Rzeczypospolitej. Nasza parafia natomiast gościła Matkę Bożą w kopii obrazu jasnogórskiego. Po dwudziestu latach wytężonej pracy duszpasterskiej odszedł na emeryturę ks. kanonik Zygmunt Lipski, a funkcję proboszcza objął ks. Andrzej Sternik, wieloletni dyrektor Domu Spotkania w Dąbrowicy.

W perspektywie i kontekście tych wydarzeń pracowała również nasza schola parafialna Lumina. Rok 2005 był dla naszej grupy czasem zmian związanych ze składem scholi. Z powodu studiów, pracy zawodowej bądź obowiązków rodzinnych część osób musiała ograniczyć swoje uczestnictwo. Po 3 latach współpracy odszedł od nas gitarzysta Adam Redzik. Dziękujemy Ci Adaś za Twój czas, zaangażowanie, wielkoduszność i zawsze zapraszamy do wspólnego muzykowania!

Na szczęście nie brakuje nowych chętnych do posługi wspólnocie parafialnej poprzez śpiew. W 2005 r. skład scholi zasilili: Ewa Małek, Anna Mitura, Kinga i Milena Mazurek.

Przez cały rok spotykaliśmy się na piątkowych próbach w Domu Parafialnym, aby doskonalić umiejętności wykonawcze i poznawać nowy repertuar. Znalazły się w nim między innymi łacińskie kanony z muzyką Marka Bochniaka oraz włoskie pieśni liturgiczne z polskimi tekstami.

W 2005 r. aktywnie uczestniczyliśmy w życiu parafii. Oprócz oprawy liturgii podczas niedzielnych Mszy św. (przede wszystkim o godz. 10.00) braliśmy udział w przygotowywaniu różnych uroczystości,

święt kościelnych i państwowych.

Schola wzięła czynny udział w pieszej pielgrzymce do Wąwolnicy. We współpracy z Parafialnym Oddziałem Akcji Katolickiej organizowała *Spotkania z Muzyką Organową* oraz koncert chóru *Discantus* z hiszpańskiego miasta Murcia.

W mijającym roku występowaliśmy również poza parafią. Chciałbym wymienić koncert kolęd w Domu Pomocy Społecznej *Betania*, oprawę Mszy św. podczas uroczystości wręczenia Księgi Jubileuszowej s. profesor Aleksandrze Witkowskiej OSU z Instytutu Historii KUL oraz udział uroczystościach odpustowych w Białce.

Kolejne sukcesy artystyczne zapisał na swoim koncie nasz organista Marek Bochniak. W maju 2005 r. koncertował podczas prestiżowego międzynarodowego *Festiwalu Trzech Kultur* w hiszpańskiej Murcji.

Podejmowaliśmy też różne inicjatywy z myślą o integracji grupy i umacnianiu więzów przyjaźni. Najważniejszym wydarzeniem towarzyskim w 2005 r. był ślub naszej koleżanki Katarzyny Kańczugowskiej. W tym miejscu chcemy raz jeszcze złożyć Kasi i Marcinowi najlepsze życzenia: Bożego błogosławieństwa i wszelkiej pomyślności!

Słowa życzliwości motywują do dalszej pracy i posługi. I na zakończenie podziękowania od nas. Jesteśmy zobowiązani księżom proboszczom Zygmuntovi Lipskiemu oraz Andrzejowi Sternikowi za stałą troskę duszpasterską o naszą grupę. Słowa wdzięczności ślemy pod adresem księdza Wojciecha Szlachetki, sióstr posługujących w naszej parafii, pana organisty Wiktora Pydy, innych grup formacyjnych oraz parafian okazujących nam swoją życzliwość.

Cezary Taracha

Oplatkowe spotkanie młodzieży

Wśród nocnej ciszy, głos się rozchodzi... słowami kolędy rozpoczęliśmy spotkanie oplatkowe młodzieży.

Na początku ks. Proboszcz powitał wszystkich serdecznie następnie jeden z uczestników przeczytał fragment z pisma opisujący Narodziny Dzieciątka Jezus. Po tym składaliśmy sobie serdeczne życzenia łamiąc się opłatkiem. Przy ciastkach i herbacie mieliśmy okazję powiedzieć coś o sobie oraz zapoznać się z osobami nowo zamieszkałymi w naszej parafii. Czas mijał przy wspólnym śpiewaniu kolęd, lecz nie zabrakło go ks. Andrzejowi, aby z każdym

porozmawiać i zachęcić do udziału w grupach działających przy naszej wspólnocie parafialnej.

Dominka Ł.

Modlitwa i życzenia dla Babci i Dziadka

W życiu każdej rodziny i każdego człowieka ważne miejsce zajmują dziadkowie. Tę piękną prawdę wyraziły 22 stycznia podczas swojej Mszy św. dzieci z naszej parafii: Dagmara Zarzycka, Krzysztof Sobczak i Mariusz Banach z klasy „0” oraz Paulina Gradek, Magda Misiak i Katarzyna Wrona w klasy III.

Pod opieką nauczycielek ze Szkoły Podstawowej w Plouszowicach Jadwigi Ipnar i Agnieszki Banach uczniowie przygotowali życzenia dla swoich kochanych Babć i Dziadziów, których treść zamieszczamy poniżej. (red)

Dla babci

Siadaj babciu, siadaj blisko
zaraz Ci opowiem wszystko
Prawie całą noc nie spałam
Bo prezenty wymyślałam.
Na kanapie się kręciłam
I dla Ciebie wymyśliłam:
Z lodu broszkę i korale,
dziesięć czapek w śnieżną kratę,
Cztery szale i lodową czekoladę.
Jak nie będzie Ci smakować
To mnie możesz poczęstować.

Oto babcia

Oto babcia – z uśmiechem na twarzy,
z torbą pełną jabłek i warzyw.
I zaraz wszystko się odmienia
w domu robi się jaśniej, weselej,
jakby babcia przyniosła niedzielę
z odrobiną Bożego Narodzenia.
Z babcią jest wszystko pyszną zabawą,
szczotka tańczy raz w lewo, raz w prawo,
jakby szczotka tańczyła walczyka,
a odkurzacz – choć trochę uparty
nie pozwala sobie na żarty
tylko kurz posłusznie połyka.
W kuchni pachnie rosołem zaraz zasiądziemy
za stołem i będziemy jeść i śmiać się.
Wszystko miłsze jest, lepsze, ciekawsze
kiedy w domu ma się na zawsze taką dobrą,
najukochańszą babcią!

Dlaczego kochamy Babcię?

Bo często przyjeżdża do nas,
Bo przynosi nam pestki z dyni i winogrona,
Bo bierze nas na kolana albo na ptysie
I nigdy nie dręczy nas pytaniami:
Dlaczego bazgrzemy w zeszytynie?

Dlaczego drzemy spodnie?
Dlaczego jesteśmy tacy
nieznośni
albo za bardzo spokojni?
Dlaczego gubimy guziki oraz
czapki?
Dlaczego nie jemy szpinaku?
Dlaczego gubimy zabawki?
Babcia nie pyta nas o to i za to,
że taka jest właśnie uśmiechajmy
się do niej najweselej,
najjaśniej.

Mój Dziadzio

Mój dziadzio jest dobry,
mój dziadzio wszystko naprawia,
gdy się zepsuje światło
lub maszyna do szycia
albo dzwonek przy drzwiach.
Mój dziadzio umie zrobić latawca
a nawet łuk i strzały.
- Patrz, dziadziu, zepsuł się księżyc!
Niedawno był okrągły, a dziś jest cały wyszczerbiony.
Napraw księżyc, dziadziu!

Życzenia dla Babci i Dziadka

Nieczęsto nam się zdarza – oj, rzadka to jest gratka,
być z bratem albo siostrą u babci i u dziadka!
Gdy tata ciągle w pracy, a mama jest zajęta
u dziadków najwspanialsze wakacje są i święta!
A kiedy się pokłócę z mamą, siostrą lub bratem
to babcia nas pogodzi i dzięki babci za to!
Kochamy nasze babcie i dziadków też kochamy
w Dniu Babci i w Dniu Dziadka
życzenia Wam składamy.

Jakże często „babcine kolana” były dla nas najbezpieczniejszym miejscem... i wspominamy je z leżką w oku

Oplątek grup parafialnych

Dnia 6 stycznia po Mszy św. o godz. 18.00 członkowie wspólnot działających przy parafii spotkali się na dorocznym życzeniach i dzieleniu się oplątkiem. (red)

Biały oplątek łączy nas wszystkich

*Komputer też pomaga nam chwalić Pana...
Kolędy z karaoke, a czemuż nie?*

Kolędowanie Sióstr

W niedzielę, 15 stycznia, po Mszy Świętej o godzinie 10.00 Siostry Franciszkańki Misjonarki Maryi zaprosiły nas na wspólną modlitwę przy żłóbku. W programie słowno-muzycznym wykorzystano wiersze o tematyce bożonarodzeniowej i kolędy. Atmosfera modlitwy i śpiewu udzieliła się naszym parafianom.

Festiwal kolęd

Po raz pierwszy w historii parafii zorganizowaliśmy Festiwal Kolęd w wykonaniu dzieci. W konkursie wzięło udział 20 dzieci w dwóch kategoriach: soliści i zespoły. Zwycięzcami zostali:

Soliści:

I - Dorota Murat, Kamil Nowicki

II - Wojciech Jakubczyk

III - Lidia Konasiuk, Michał Golas

Zespoły:

I - Agata Misiak i Dagmara Zarzycka oraz Iwona Targońska, Justyna Dec i Weronika Ostrowska

II - Lucja Mazurek i Paulina Rachańczyk

Nagroda Ks. Proboszcza: Szymon Kuśmirek i Krzysztof Sobczak.

Wszyscy uczestnicy otrzymali pamiątkowe dyplomy, a zwycięzcy nagrody.

Dzień Chorego

Wspomnienie Matki Bożej z Lourdes (11 lutego), które jest jednocześnie z woli Papieża Sługi Bożego Jana Pawła II przeżywane jako Światowy Dzień Chorego w świątyniach na całym świecie gromadziło rzesze wiernych dotkniętych krzyżem cierpienia, choroby, niepełnosprawności. Także w naszej parafii ks. Proboszcz w tygodniu poprzedzającym tę uroczystość odwiedził 50 osób, modląc się razem z nimi i udzielając Sakramentów Świętych.

Zaś 11 lutego o godz. 11.00 Chorzy modlili się na uroczystej Eucharystii, następnie spotkali się ze swoim Duszpasterzem w sali parafialnej.

Dziękujemy Siostram Pasterzankom

i parafiankom: Anecie Błaziak, Iwonie i Monice Filip za przygotowanie poczęstunku i upieczenie ciast. (red)

Jasełka

Śnieg i mróz na dworze, a w naszym kościele parafialnym bije ciepło betlejemskiej stajenki. Taką niecodzienną atmosferę w dniu 22 stycznia 2006 r. stworzyły dzieci ze Szkoły Podstawowej w Plouszowicach dzięki wyteżonej pracy i zaangażowaniu katechetki Hanny Palczewskiej.

Jasełka w wykonaniu klasy I i przedszkolaków odbiegały treścią od tradycyjnego przedstawienia, bowiem wśród osób witających Bożą Dziecinę znalazły się postacie ze świata bajek. Jaś i Małgosia przynieśli w darze smaczne pierniki, Pinokio dla Jezusa postanowił przestać kłamać, czego świadectwem były małe uszy i krótki nos. Pszczółka Maja podarowała Dzieciątku owoc swojej ciężkiej pracy – plaster miodu, a sierotka Marysia, chociaż sama była bardzo biedna – puszek na kołderkę wyskubany z gęsi.

Takie przedstawienie narodzin Chrystusa bardzo podobało się dzieciom, które wiedzą, że biorąc przykład z betlejemskich gości mogą dużo Chrystusowi ofiarować. Najpiękniejszy prezent podarowały, przychodząc do stajenki, przedszkolaki: *Dają w darze to, co mam najcenniejsze: zabawki, jesienne kasztany, obrazek, modlitwę i czyste serce.*

Radość z narodzenia Syna Bożego wyrażona była także śpiewem pięknych kolęd w wykonaniu szkolnego chóru, który przygotowała nauczycielka muzyki Ewa Zagórska.

Katarzyna Murat

Kulig...

Drugi tydzień ferii również naznaczony był czynnym wypoczynkiem naszych dzieci, tym razem Służby Liturgicznej.

8 lutego chłopcy przeżyli wspaniałą przygodę jaką był kulig i ognisko...

Spotkanie rozpoczęło zabawami na śniegu, a kiedy podjechały sanie z wielką radością ruszyliśmy w trasę, która prowadziła przez urokliwe zakątki naszej parafii. Atrakcją również było ognisko z kiełbaskami. W kuligu wzięło udział 24 ministrantów i lektorów. (red)

Ferie zimowe w naszej parafii

Dzięki spontanicznemu działaniu ludzi dobrej woli dzieci z naszej parafii mogły wspólnie i wesoło spędzić czas.

W czasie ferii każdy dzień rozpoczął się modlitwą w kościele.

W poniedziałek dzieci brały udział w zabawach sportowych na śniegu i zajęciach plastycznych, a potem w klasztorze Sióstr Franciszkanek Misjonarek Maryi uczestniczyły w spotkaniu z siostrą misjonarką, obejrzały film o misjach i zwiedziły muzeum misyjne.

Wtorek był dniem wycieczki do Lublina, gdzie zwiedziły Seminarium Duchowne, Archikatedrę i podziemia oraz kościół Ojców Dominikanów.

Środowa spartakiada w Szkole Podstawowej w Płuszwicach dodała dzieciom trochę tężyzny i hartu ducha w rywalizacjach sportowych.

Czwartek był dniem pobytu w domu parafialnym, gdzie odbywały się konkursy, gry i zabawy. Najciekawszym był konkurs śpiewania karaoke.

Ostatni dzień ferii, piątek, był dniem nauki tańca w GOKiS oraz wspólnego śpiewania i zabaw.

Podczas ferii w każdym konkursie milusińscy zdobywali nagrody.

Na zakończenie dzieci otrzymały upominki i pamiątkowe dyplomy uczestnictwa w feriach.

Dziękujemy wszystkim, którzy przyczynili się do tego, aby nasze przedsięwzięcie

mogło dojść do skutku.

Szczególne podziękowania składamy asystentowi Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej Księdzu Proboszczowi, który zaangażował się w to dzieło całym swoim wielkim sercem.

Gry i zabawy nie odbyłyby się bez pomocy naszych młodych parafian – wolontariuszy: Doroty Golas, Magdaleny Łbik, Justyny Jakubczyk, Urszuli Kowal, Anny Skowronek, Eweliny Stelmasiak, Renaty Wrony i Roberta Wrony.

Dziękujemy za okazaną życzliwość i pomoc Siostrom Franciszkancom Misjonarkom, Dyrekcji Szkoły Podstawowej w Płuszwicach, GOKiS w Dąbrowicy oraz p. Annie Majdan.

Dziękujemy również sponsorom – właścicielom sklepów: Annie i Pawłowi Krawczak, Marzenie i Dariuszowi Miazek, Anecie i Dariuszowi Ptasińskim, Urszuli Nowomiejskiej oraz Mirosławowi Sołtysowi za przewóz dzieci.

Dziękujemy Rodzicom, którzy powierzyli nam pod opiekę swoje dzieci, a także zatroszczyli się o pyszne ciasta dla nich.

Jeśli chociaż w cząstce zrealizowaliśmy przesłanie Ojca Świętego Jana Pawła II do AK – „...Bądźcie apostołami radości wśród dzieci...” to dziękujemy za to Panu Bogu.

*Członkowie
Parafialnego Oddziału AK*

O feriach mówią....

Dzieci:

Natalia Rachańczyk: Uczestniczyłam w feriach organizowanych przez Księdza Proboszcza. Bardzo mi się podobało, bo było bardzo dużo konkursów i świetne zabawy. Nauczyłam się dużo piosenek i uczyliśmy się również tańczyć. Mielismy wspaniałych opiekunów i mieliśmy także zapewnioną opiekę. Myślę, że na drugi rok pewnie będę uczestniczyć, jeśli będą zorganizowane ferie.

Paweł Żukowski: Najbardziej na kolonii podobały mi się podchody, bo były bardzo skomplikowane i trzeba było szukać różnych rzeczy. Ogólne wrażenie o kolonii jest bardzo fajne. Chciałbym jeszcze za rok być na tej kolonii.

Piotr Kiciński: Najbardziej na feriach podobało mi się to, że byli najfajniejsi wychowawcy i były fajne różne zabawy, takie jak byliśmy w szkole i były różne zawody.

Wolontariusze:

Ania: Dzieci są największym darem jaki otrzymujemy od Boga, dlatego

musimy potrafić docenić ich obecność pośród nas. Bardzo ważna jest ich integracja i wzajemne poznanie we wspólnocie parafialnej. Przez ten krótki, ale jakże ważny dla nich, okres spotykały się na wspólnych zabawach, wyjściach i wyjazdach, co pomogło im się lepiej poznać i zaprzyjaźnić. Z każdym dniem rozumiały się coraz lepiej i chętniej angażowały w organizowane przez nas konkurencje. Największą jednak przyjemność sprawiały im zabawy na świeżym powietrzu: zjazdy na sankach, wojna na śnieżki czy podchody. Każdemu spotkaniu towarzyszyły śmiech, radość, wspólne rozmowy, śpiewy, przekomarzenia a niekiedy łyż. Był czas na rozrywkę ale był też czas na modlitwę: chwilę ciszy i krótką rozmowę z Bogiem, w której wszyscy chętnie brali udział. Choć były chwile lepsze i gorsze, to nie zamieniła bym ich na żadne inne i na pewno na długo pozostaną w mojej pamięci...

Renata: Byłam wolontariuszką na feriach integracyjnych, które odbyły się na terenie mojej parafii. Bardzo spodobał mi się pomysł i mam

nadzieje, że będzie więcej takich imprez. Na początku było ciężko, ale z czasem dzieci zaczęły się bardziej dogadywać. Po kilku dniach było widać, że dzieciom bardzo się spodobało i bardzo chętnie brały udział w zabawach które przygotowywali wolontariusze. Gdy już nadszedł koniec widać było, że dzieciom było żal, ale zarazem były szczęśliwe i pytały czy mogą przyjść za rok. Choć każdego dnia wracałam do domu bardzo zmęczona cieszyłam się, że mogę pracować z nimi i na koniec także było mi bardzo smutno, że to ostatni dzień. Mam nadzieje, że nadal będą takie akcje i że będę mogła wziąć w nich udział. Nigdy nie zapomnę tych ferii bo wiele się dzięki nim nauczyłam.

Robert: Bardzo mi się podobało z dziećmi, każdego dnia były fajniejsze. Współpracowały z nami i było miło. Cieszyło mnie, że dzieciom podobały się różne konkurencje przygotowane przez nas, w których bardzo aktywnie brały udział a uśmiech nie zniknął im z twarzy.

dokończenie na str. 10

Myśląc... Parafia

~ dzisiaj ~

WSPÓLNOTA WSPÓLNOT

Sobór Watykański II mówi nam że parafia powinna być wspólnotą wspólnot, tak by każdy mógł znaleźć w niej to czego potrzebuje. Różnorodność formacyjna stwarza każdemu możliwość wyboru aktywnego i świadomego przeżywania obecności Boga w życiu. Dlatego też w naszej parafii wychodzimy naprzeciw wszystkim, którzy poszukują czegoś więcej niż tradycyjnego duszpasterstwa. Może warto więc znaleźć miejsce dla siebie w...:

Ruch Światło – Życie (Oaza) Krąg I – spotyka się w I niedzielę miesiąca

Ruch Światło – Życie (Oaza) Krąg II – spotyka się w III niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 17.00

Akcja Katolicka – spotkanie I czwartek miesiąca po Mszy św. wieczorowej

Kółka Różańcowe – w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 11.30

Rodzina Radia Maryja – ostatnia sobota miesiąca po Mszy św. wieczorowej (pół godziny przed Mszą św. różaniec)

Grupa Jana Pawła II – każdy piątek godz. 20.00

Katolickie Stowarzyszenie Młodzieży i Ruch Światło - Życie (Oaza) – niedziela godz. 16.00

Schola Lumina – piątek godz. 19.00

Służba Liturgiczna – spotkania w drugą i czwartą sobotę miesiąca: lektorzy godz. 9.00 i ministranci godz. 10.00.

Zapraszamy również do odwiedzania nowopowstałej strony internetowej naszej Parafii i podejmowania różnych tematów z życia

Parafii, Kościoła i wiary na łamach forum.

www.parafia-dabrowica.xt.pl

Zapraszamy do korzystania z **Biblioteki Parafialnej**, w której znajdują się książki nie tylko o tematyce religijnej. Każdej niedzieli w godzinach od **9.00 do 11.30** pełnią dyżur wolontariuszki: Alicja Choma, Helena Grądziel, Iza Rachańczyk.

„.... nie przestawajcie poszukiwać oblicza Chrystusa, który się Wam objawia... to w Nim znajdziecie sekret prawdziwej wolności i radość serca.”

Jan Paweł II

dokończenie ze str. 9

Urszula: Tańczące, śpiewające, biegające i grające w różne gry dzieciaki można było zobaczyć w pierwszym tygodniu ferii przy naszej parafii. Byłam zaskoczona, że może być tak fajnie. Telewizor i komputer poszły w odstawkę. Zamiast tego dzieci spędzały wolny czas z pożytkiem dla ciała i ducha. Miały też większy apetyt i bardziej uśmiechnięte twarze.

Wspólnie spędzone chwile pozwoliły dzieciom lepiej się poznać, a może nawet zaprzyjaźnić. Myślę, że wszystkie będą długo wspominały te inne niż zwykle ferie. Patrząc teraz na uczestników zimowych półkolonii widzę, że ten czas zabawy i modlitwy zbliżył ich również

do Boga i wspólnoty dąbrowickiego Kościoła. Najmłodszy z pewnością nie zapomną dobroci Parafialnego Oddziału Akcji Katolickiej i Księdza Proboszcza, którzy zorganizowali im ten wspaniały wypoczynek.

Ewelina: Uważam, że należy się wielkie uznanie dla Ks. Proboszcza oraz Akcji Katolickiej, która podjęła się zorganizowania tygodniowych ferii dla dzieci z naszej parafii. Cieszę się, że ja również mogłam pomóc w realizacji tego zamierzenia. Myślę, że warto, jeśli tylko mamy taką możliwość, wspierać tego typu akcje. Osobiście przekonałam się jak wiele radości sprawiły dzieciom zorganizowane zajęcia, w których każde z nich mogło znaleźć coś interesującego

dla siebie. Wśród wielu ciekawych zajęć był również czas na modlitwę, w której dzieci aktywnie uczestniczyły. Budującym jest fakt, że dzieci potrafiły zachować się we właściwy sposób w miejscach świętych, jak również w czasie modlitwy, co świadczy o wychowywaniu ich w duchu wiary katolickiej.

Dzięki takiej akcji dzieci miały zorganizowany czas wolny i nie były zdane na nudę i samych siebie, natomiast rodzice byli spokojni o swoje pociechy, które znajdowały się pod stałą opieką organizatorów i wolontariuszy. Ja również wyniosłam z tych zajęć wiele doświadczeń i ciepłych wspomnień mile spędzonych chwil.

Myśląc... Parafia

~ jutro ~

Dzieło Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

Duchowa Adopcja jest ślubem złożonym przez konkretną osobę, którego treścią jest zobowiązanie do codziennej modlitwy w intencji ocalenia zagrożonego życia dziecka w łonie matki oraz sprawiedliwego i prawego życia dziecka po narodzeniu, którego imię jest znane jedynie Bogu.

Ślub Duchowej Adopcji jest jedną z najprostszych form wypełnienia Jasnogórskich Ślubów Narodu. Oto ich fragment: „*Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przyniekamy Ci z oczyma utkwionymi w Żłóbek Betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdego dziecka i każdej kołyski... Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb Narodu*”.

Istotą duchowej adopcji jest codzienna modlitwa w intencji jednego dziecka zagrożonego zabiciem w łonie matki. Trwa ona dziewięć miesięcy i polega na codziennym odmawianiu jednej tajemnicy różańcowej oraz specjalnej modlitwy w intencji dziecka i jego rodziców. Do modlitwy można dołączyć dowolnie wybrane dodatkowe

postanowienia takie jak częsta Spowiedź i Komunia Święta, adoracja Najświętszego Sakramentu, czytanie Pisma Świętego, post o chlebie i wodzie, walka z nałogami, pomoc osobom potrzebującym, dodatkowe modlitwy jak litanie, nowenny, koronki. Bardzo cennym zobowiązaniem może być także pozyskiwanie nowych zwolenników Duchowej Adopcji oraz Apostolstwo w obronie życia.

Duchową Adopcję może podjąć każdy – osoby świeckie, konsekrowane, ludzie w każdym wieku. Jedynie dzieci podejmują ją pod opieką rodziców. Można ją podejmować wielokrotnie, pod warunkiem wypełnienia poprzednich zobowiązań. Należy pamiętać o codziennej modlitwie. W razie zapomnienia, jeżeli przerwa była krótka, należy duchową adopcję kontynuować, przedłużając modlitwę o opuszczone dni.

Zachęcamy do włączenia się w to dzieło. Złożenie zobowiązań będzie miało miejsce w uroczystość Zwiastowania NMP (25 marca) podczas Mszy św. o godz. 17.00.

opr. (red)

MISTERIUM WIELKIEGO TYGODNIA I ŚWIĘTEGO TRIDUUM PASCHALNEGO

dokończenie ze strony 2

Z IX wieku pochodzi hymn Gloria napisany ku czci Chrystusa Króla przez Teodulfa z Orleanu, zachowany w liturgii do dziś. Po dojściu do kościoła odprawiano uroczystą Mszę św. o Męce Pańskiej. Niedziela Palmowa była nie tylko dniem rozpoczęcia obchodów ku czci Męki Pańskiej. W tym dniu rozpoczynał się również okres naprawiania różnych szkód, wyrządzonych innym, okres przebaczenia i pojednania. Nie odbywało się to bez wpływu na życie społeczności lokalnej.

I tak na przykład w wielu regionach biskupowi przysługiwało prawo uwolnienia jednego lub kilku więźniów.

Uporządkowanie liturgii Wielkiego Postu

Wraz z upływem lat i wieków zwyczaje i obchody w zależności od miejsca różniły się od siebie i jak wiemy, św. Pius V ujednolicił liturgię. Starał się jednak w tym nie zatracić nic z bogactwa liturgii, więc można

stwierdzić, że liturgia w swej formie i treści nie uległa zmianom aż do naszych czasów. Warto przypomnieć, że Mszał Piusa V, wprowadzony w całym Kościele, przyczynił się do uporządkowania liturgii mszalnej i przez cztery wieki nieprzerwanie był główną księgą Kościoła. Oczywiście dostosowywano go do potrzeb, wprowadzano nowe święta i rozszerzano liturgię dla konkretnych dni i miejsc, nowe prefacje itd. Pius XII wprowadził pewne uproszczenia liturgii Wigilii Paschalnej (1952) i Wielkiego Tygodnia (1955). Ostatnie wydanie Mszału Piusa V ukazało się w 1962 roku.

Może nie wszyscy wiedzą, że podział okresu Wielkiego Postu w Mszału Piusa V jest inny niż obecnie. Otóż piąta niedziela Wielkiego Postu nazywa się Dominica de Passione (Niedziela Męki Pańskiej), a szósta - Dominica II Passionis seu in Palmis (Druga Niedziela Męki Pańskiej lub Palmowa).

Z obchodów Pierwszej Niedzieli Męki Pańskiej (czyli piątej Postu) zachował się w kościołach zwyczaj zakrywania

krzyży i obrazów. Choć nowy Mszał ten zwyczaj usunął, zostawiono do decyzji poszczególnych Episkopatów sprawę jego zachowania. Praktyka pokazuje, że zrezygnowano prawie wszędzie z zakrywania obrazów, pozostał jednak zwyczaj zakrywania krzyży, które mają pozostać zasłonięte aż do końca liturgii Męki Pańskiej w Wielki Piątek. Inny też był przebieg samej Niedzieli Palmowej. Po uroczystej procesji z palmami na cześć Chrystusa Króla, z błogosławieństwem palm i odczytaniem Ewangelii, kapłan po przyjsciu do ołtarza zmieniał szaty z czerwonych na fioletowe. Miało to wskazywać na rozpoczęcie najważniejszego okresu - Wielkiego Tygodnia.

Wielki Poniedziałek, Wtorek i Środa

Trzy dni poprzedzające Triduum Sacrum przemijają jakby niepostrzeżenie. Mają jednak one swój charakter liturgiczny ściśle nawiązujący do Męki Pańskiej. W odnowionej liturgii

przewidziano na te dni prefacje o Męce Pańskiej, dawniej zaś czytano we wtorek Pasję według św. Marka, a w środę - według św. Łukasza. Święte Triduum zaczyna się od nieszporów (wieczorem) w Wielki Czwartek i kończy się po komplecie (można powiedzieć, że o północy) Niedzieli Wielkanocnej. Trwa, jak można sobie obliczyć trzy dni i jeden wieczór. W tym krótkim czasie skondensowana jest cała Tajemnica Zbawienia.

Wielki Czwartek

W Wielki Czwartek Kościół rozpoczyna Triduum Paschalne. Chrześcijanie wspominają tego dnia Ostatnią Wieczerzę, na której Jezus ustanowił sakramenty Eucharystii i kapłaństwa. Tego dnia w kościołach odprawiana jest tylko jedna Msza Św. - jest to Msza Wieczerzy Pańskiej. Choć poranek Wielkiego Czwartku nie wchodzi w okresie Triduum Sacrum, jest to czas liturgicznie bardzo bogaty i o wielkim znaczeniu w życiu Kościoła.

Godziny ranne Wielkiego Czwartku poświęcone były pojednaniu grzeszników publicznych. Chodziło o tych, co dopuścili się grzechu, znanego publicznie i zaliczanego do tzw. tria capitalia, czyli trzech największych grzechów: zabójstwo, cudzołóstwo i świętokradztwo lub zaparcie się wiary. Taki człowiek miał pokutę publiczną - był znany społeczności, żył w ekskomunie i jeśli podejmował trudy pokuty odróżniał się swoim ubraniem (mówimy o chodzeniu w worze pokutnym). Był to sygnał dla innych, że człowiek pokutuje za swoje grzechy, była to jednocześnie przestroga. Miało to niezaprzeczalne działanie wychowawcze i przyczyniało się do rozwoju życia moralnego innych członków społeczności. Pojednanie, które dokonywało się w Wielki Czwartek miało bogaty teologiczny charakter, połączone było z licznymi modlitwami i symbolicznymi działaniami, zakończonymi sprawowaniem Mszy św. o pojednanie (Missa pro reconciliatione). Z czasem w liturgię Wielkiego Czwartku włączono inne elementy.

Jeden z nich to mandatum. Mandatum (przykazanie) jest to obrzęd umycia nóg. Znany był od bardzo dawna i praktykowany był we wspólnotach zakonnych. Za czasów św. Benedykta

praktykowano go codziennie w czasie wydawaniu żywności potrzebującym. Około 800 roku w opactwie w Reichenau, napisano specjalny hymn, śpiewany przy codziennym rozdawaniu żywności i umywaniu nóg. Jest to hymn *Ubi caritas et amor*, który przetrwał do naszych czasów i znalazł miejsce w liturgii. Umycie nóg w Wielki Czwartek pojawia się dopiero około XII wieku. Mszał Piusa przewidywał mandatum po Mszy św., reforma Piusa XII natomiast umieszcza ten obrzęd po Ewangelii i homilii. Do 1955 roku obrzęd ten był zarezerwowany tylko dla biskupów i opatów, obecnie zaleca się go w każdej parafii.

Przeniesienie Najświętszego Sakramentu najpierw związane było z przechowywaniem Świętych Postaci w zakrystii. Jednak wraz z rozwojem pobożności eucharystycznej, zaczęto przechowywać Najświętszy Sakrament w kościele, by móc umożliwić wiernym adorację. W Wielki Czwartek na pamiątkę uwięzienia Chrystusa Pana przenoszono Najświętszy Sakrament do innego tabernakulum, zwanego Ciemnicą. Zwyczaj ten jest dobrze udokumentowany już od XII wieku. Zaś od XIII wieku datuje się zachowany do dziś zwyczaj śpiewania podczas procesji przeniesienia hymnu *Pange lingua* (Sław języku) św. Tomasza z Akwinu.

Kolejnym elementem jest obnażenie ołtarza (denudatio altaris). Jest to symbol opuszczenia Chrystusa przez najbliższych i rozebrania Go za szat podczas Męki. Po obnażeniu ołtarza zmywano mense wodą z winem. Ryt ten nawiązywał do wypłynięcia Krwi i Wody z boku Chrystusa. Ponieważ nowe ołtarze nie mają menty - ten ryt zanikł. Wygaszenie wiecznej lampki łączy się z przechowywaniem światła aż do Wigilii Paschalnej. Prawdopodobnie z Galii wywodzi się zwyczaj rozpalania nowego ognia przed bazyliką i procesjonalne wniesienie go do kościoła.

Od Wielkiego Czwartku aż do Wigilii Paschalnej nie używano dzwonek. Zwyczaj używania zamiast nich kołatek znany jest od czasów karolińskich. Symbolizuje on nie tylko smutek, ale również jest i pewnego rodzaju postem - tak jak zakrywanie obrazów jest "postem oczu", tak brak gry na instrumentach i używanie kołatek jest "postem uszu".

Przyjęto się również, by w Wielki Czwartek odbywało się błogosławieństwo olejów. Choć synod z Toledo (400) wyraźnie zaznacza, że oleje można błogosławić w każdym czasie, zwyczaj nakazuje jednak czynić to w Wielki Czwartek. Obecnie oleje błogosławi biskup w czasie Mszy zwanej Olejową (Missa chrismatis). Od reformy Pawła VI (1970) włączono do tej Mszy również odnowienie przyrzeczeń kapłańskich, złożonych w dniu święceń.

Wielki Piątek

Wielki Piątek i Wielką Sobotę kiedyś łączono stosując dla nich określenie *biduana*. Wiadomo, że w ciągu *biduana* obowiązywał post ścisły (dotychczas osoby pobożne, poszczą w te dni). Post

ten jest bardzo dobrze teologicznie uzasadniony - wyraża on smutek podczas nieobecności Oblubieńca. Tak jak inne obchody liturgiczne, tak i te z Wielkiego Piątku przechodziły pewne transformację. Jednak zawsze w tym dniu akcentowano pojmowanie Paschy jako transitu. Najprościej można to wyjaśnić jako przejście paschalne, przejście z jednej rzeczywistości do innej. Temu służy właśnie (jak zwracał uwagę jeszcze Tertulian) ścisły post i przyjęcie Komunii św. w tym dniu. Akcentuje to dwubiegunowość życia Kościoła - z jednej strony życie na ziemskim padole, a z drugiej - życie z Chrystusem. Należy mocno podkreślić, że jeśli post jest pewnym symbolem życia doczesnego, to Komunia nie jest symbolem, tylko antycypacją przyszłego życia i jednocześnie uczestnictwo w życiu samego Chrystusa. Ten dwubiegunowy charakter liturgii oddaje całą prawdę o życiu chrześcijańskim na ziemi. Mszał Piusa V przeznaczają na obchody Wielkiego Piątku liturgię Słowa, ukazanie Krzyża i Komunię celebrianską i wiernych. Liturgia Słowa przewiduje czytania z Wj 12, Joz 6, 1-6 i Pasję według św. Jana. Liturgia Słowa kończyła się uroczystymi modlitwami, które odbywały się z zachowaniem następnego porządku: wezwanie do modlitwy (*oremus*), podanie intencji, przyklęknięcie i modlitwa w ciszy, kolekta celebrianska i potwierdzenie wiernych (*amen*).

Ukazanie i adoracja Krzyża wywodzi się z Jerozolimy. W VIII wieku w Rzymie już znana była procesja z Lateranu do Świętego Krzyża. Z tego okresu wywodzi się też i zwyczaj zaślania krzyża, który został uwzględniony w mszale Piusa V. Ukazanie krzyża zostało ubogacone też innymi elementami liturgicznymi. Antyfony *Crucem Tuam* była śpiewana od IX wieku, *Trisagion*, wspomniany jeszcze przez Sobór Chalcedoński (451) wszedł do liturgii w V wieku, a *improperia* prawdopodobnie około VI wieku. *Improperia* to oskarżenie ludu, który odrzuca Chrystusa. Znany je jako pieśń: *Ludu, mój ludu*.

Komunia św. jako element liturgii posiada również swoją historię. I tak w VIII w. w Rzymie komunikowano tylko w kościołach tytularnych. Liturgia papieska nie przewidywała Komunii, zmiana nastąpiła dopiero w XII / XIII wieku. Mała liczba komunikujących w wiekach średnich doprowadziła do ograniczenia Komunii tylko do celebrianska. Tak właśnie przewiduje Mszał z 1570 roku. W 1955 roku Pius XII rozszerzył Komunię i na wiernych.

Przeniesienie Najświętszego Sakramentu do grobu Pana Jezusa (*depositio*) jest ostatnim elementem Liturgii Wielkiego Piątku. Świadectwa o urządzaniu grobu Chrystusa są bardzo stare. Zwyczaj prawdopodobnie wywodzi się z Syrii. Od X wieku zwyczaj ten znany jest powszechnie, nie wszędzie jednak umieszczano Hostię. W Anglii spowijano krzyż w białe płótno i umieszczano go obok ołtarza, gdzie spoczywał do Wielkiej Nocy. Forma

depositio, która przyjęła się w Polsce (jak również w Austrii i Bawarii) przewidywała umieszczenie w grobie Hostii konsekrowanej i krzyża.

Od roku 1591 (według Agendy Powodowskiego) nie umieszcza się krzyża w grobie, lecz przed grobem, gdzie wierni mogą podejść i ucałować. Obrzędy przy grobie Pańskim w Polsce były wyznaczone w Rytuale Piotrkowskim z 1631 roku. Jakże wielkie było i jest znaczenie urządzenia grobów Pańskich w naszym kraju.

Czasami słyszy się opinię, że nie należy "upolityczniać" grobów". Świadczy to o braku zrozumienia samego sensu ozdabiania i nawiedzania grobów. Dekoracja grobów od wieków nawiązywała do grzechów narodu, a nawiedzenie ma charakter pokutny. Szczególną uwagę na to zwracała dawna katecheza - nawiedzenie grobów jest zadośćuczynieniem za grzechy całego narodu, który świadomy win dokonuje pokuty nie tylko za swoje konkretne czyny, ale i pokuty ekspiacyjnej (wynagradzającej).

Po Vaticanum II liturgia Wielkiego Piątku zawiera prawie wszystkie elementy dawnej. Z wprowadzonych zmian warto wspomnieć obligatoryjne wprowadzenie koloru czerwonego szat liturgicznych. Dawniej używano purpury czerwonej (jako znak królewskiej purpury) lub purpury czarnej (jest to najdroższa purpura). Całą noc z Wielkiego Piątku na Wielką Sobotę chrześcijanie adorowali Najświętszy Sakrament w grobie Pańskim

Wielka Sobota

Wielka Sobota jest dniem uwielbienia Chrystusa umęczonego i złożonego w grobie. W tym dniu Kościół nie celebrował mszy. (Wigilia Paschalna odprawiana w sobotni wieczór należy do obchodów Niedzieli Wielkanocnej.) Liturgia godzin sięga do starożytności

oficjum, którego treść koncentruje się na świętym i wielkim szabacie" Syna Bożego, który odnowił dzieło stworzenia. Wierni trwają natomiast na adoracji Najświętszego Sakramentu. W Polsce od wczesnego ranka błogostawi się pokarmy.

Niedziela Wielkanocna

Niedziela Wielkanocna jest trzecim dniem Świętego Triduum i jednocześnie pierwszym dniem Pięćdziesiątnicy paschalnej.

Początkowo świętowanie kończyło się Mszą św. w Wigilii Paschalnej. Później jednak rozszerzono świętowanie na cały dzień Niedzieli. Nawiązywano do ukazania się aniołów przy grobie i wprowadzono drugą mszę w ciągu dnia niedzielnej. W Wigilię Paschalną udzielano chrztu katechumenom, który na znak dostąpienia łaski chrztu nosili białe szaty przez cały tydzień, aż do następnej niedzieli, która od tego zwyczajnie bierze swoją nazwę "biała".

Depositio crucis z Wielkiego Piątku odpowiadał ryt Wielkiej Niedzieli, zwany elevatio. Przewidziano go na okoliczność wyjęcia Hostii z grobu i ukazania Ją ludowi. Połączony był ze śpiewem Chwała na wysokości Bogu, a nade wszystko z najstarszą pieśnią wielkanocną Chrystus zmartwychwstał. Przewidywał również i procesję do głównego ołtarza. Całość najczęściej kończono uroczystym Te Deum. W ten sposób powstała procesja rezurekcyjna.

Zmiany liturgiczne po Vaticanum II przewidują odprawianie procesji rezurekcyjnej po godz. 24-tej w nocy z Wielkiej Soboty na Wielką Niedzielę. Jednakże (dzięki staraniom kardynała Prymasa Tysiąclecia) Polska ma dyspensę do odprawiania tej procesji w niedzielny poranek. Jest to sprawa wyjątkowo istotna. Zwyczaj odprawiania procesji rezurekcyjnej

w niedzielny poranek ma w Polsce historię około 200 lat. Wywodzi się z czasów zaborów, gdy nie wolno było odprawiać tej procesji w godzinach nocnych.

Obserwuje się niestety w niektórych parafiach przeniesienie tej procesji na dowolnie wybraną godzinę. Zaciemnia to tak bardzo podkreślany przez Kościół związek liturgii z historią.

Ma jeszcze jedną negatywną cechę - prowadzi do zapomnienia typowo polskiego zwyczaju i co za tym idzie - nie pomaga to w rozwoju i kształtowania poczucia narodowego. Szkoda, bo katecheza kościelna mogłaby podejmować ten temat i przypominać skąd się wziął zwyczaj odprawiania procesji rezurekcyjnej w godzinach porannych.

Warto tu wspomnieć o mało znanych faktach z okresu międzywojennego. Otóż chcąc zjednoczyć rozproszony duchowo po zaborach Naród, władze państwowe wspomagały hierarchię kościelną we wprowadzaniu i ujednoliceniu zwyczajów wielkanocnych. Tak np. rozpropagowano trzymanie straży przy grobach. Zwyczaj ten, początkowo znany tylko w niektórych regionach Polski przyjęł się powszechnie. Władze komunistyczne bardzo sprzeciwiały się temu zwyczajowi, ponieważ wyrażał on wierność Narodu Chrystusowi, a to było nie do zniesienia.

Szkoda, że obecnie praktyka duszpasterska coraz mniej zwraca uwagę na te elementy, które wskazują na związek liturgii z życiem. Ten związek nie tylko jest potrzebny dla rozwoju jak liturgii, tak i życia duchowego w naszych czasach, jest również koniecznym elementem wychowania chrześcijańskiego dla nas - obecnego pokolenia jak i przez nas - w następne pokolenia.

red. ks. Andrzej Sternik

ZAPRASZAMY NA PIELGRZYMKI

WYJAZD WAKACYJNY DO CHORWACJI

11 dni w terminie: **16 - 26 sierpnia 2006 roku**

na trasie:

Lublin/Dąbrowica - Słowacja - Budapeszt - Sarajewo - Megiugorie - Dubrownik - Split - pobyt nad morzem - plaża w Omis (Rivera Makarska) - Pitwickie Jeziora - Cirkvenica - plaża i pobyt nad morzem - wyspa Krk Rjeka - Słowenia - Jaskinia w Postojnej - Jasna Góra - Lublin/Dąbrowica.

Koszt wyjazdu = 1500 zł i obejmuje świadczenia: autokar zachodni klasy Lux-Neoplan (barek, video, wc, klimatyzacja), ubezpieczenia, zakwaterowanie, śniadania i obiadokolacje w miejscach noclegów.

(Uwaga! Na bilety wstępu proszę zarezerwować ok. 25 E).

Zapisy od 25 marca - (spotkanie sb. g.18.00 w sali parafialnej)

prowadzi w Dąbrowicy - ks. Wojciech Szlachetka, tel. 0815020838 lub 0507016680

SPOTKANIA ORGANIZACYJNE o g.16.00 w niedziele: 9.IV, 28.V, i 25.VI.

Z A P R A S Z A M Y NA WYJAZD Z B.U.T. TRANSEUROPA !

ZIEMIA ŚWIĘTA-PASTERKA W BETLEJEM

9 dni w terminie: **21 - 29 grudnia 2006 roku**

Cena 950 USD + 60 USD (opłaty na miejscu)

Zapisy w Dąbrowicy ks. Wojciech Szlachetka - od 25 czerwca do 10 września 2006 r.

MINĄŁ ROK...

Sobota, 2 kwietnia 2005 roku, godzina 21:37. Umiera papież Jan Paweł II. To fakt, wobec którego - zwłaszcza dla Polaków - wszystkie inne ubiegłoroczne wydarzenia tracą na znaczeniu.

Papież zaczął poważnie chorować w styczniu. Po raz pierwszy Jan Paweł II trafił z objawami grypy do rzymskiej kliniki Gemelli 1 lutego. Miał zachrypnięty głos i kłopoty z oddychaniem. Odwołano wszystkie papieskie audyencje. U pacjenta stwierdzono ostre zapalenie krtani i tchawicy. Przedstawiciele Watykanu uspokajali - papież trafił do szpitala "tak na wszelki wypadek".

Choroba Jana Pawła II spowodowała jednak, że media zaczęły spekulować na temat jego ewentualnej abdykacji. Po niespełna dziesięciodniowym pobycie w szpitalu papież wrócił jednak do obowiązków.

13 lutego Jan Paweł II pojawił się w oknie swojego apartamentu i pozdrowił wiernych słowami "Droży bracia i siostry, witajcie": Jednak większość jego wystąpienia odczytali papiescy współpracownicy. I znów media zaczęły spekulować, czy kontakt papieża z wiernymi ograniczy się teraz tylko do pozdrowień i błogosławieństwa.

Niestety, niezbyt długo cieszyliśmy się wtedy z poprawy stanu zdrowia Jana Pawła II. Po dwutygodniowym pobycie w Watykanie, 24 lutego, papież znów trafił do szpitala.

Objawy choroby były podobne do poprzednich - powikłania grypowe i kłopoty z oddychaniem. Tym razem konieczna była tracheotomia. Po tym zabiegu papież oddychał za pomocą respiratora. Lekarze ostrzegali przed ryzykiem infekcji.

Cztery dni po zabiegu tracheotomii Jan Paweł II zrobił licznie zgromadzonym przed kliniką Gemelli wiernym ogromną niespodziankę - pojawił się w szpitalnym oknie. Dotykając ręką otworu w szyi uczynił gest jakby chciał powiedzieć: "To dlatego nie mogę mówić". To była

niedziela, 27 lutego.

Drugi w tym roku pobyt papieża w szpitalu zakończył się w połowie marca. Opuszczając klinikę papież mówił z trudem.

Półtora tygodnia później, w środę 24 marca, odwołano w Watykanie tradycyjną audyencję generalną. Papież pokazał się jednak w oknie swojego apartamentu na niespełna minutę. Na jego twarzy malowało się cierpienie.

Z powodu choroby papież powierzył kardynałom prowadzenie wszystkich uroczystości Wielkiego Tygodnia z wyjątkiem niedzielnej błogosławieństwa "urbi et orbi" - miastu i światu. W Wielki Piątek po raz pierwszy w 27-letniej historii pontyfikatu Jan Paweł II nie poprowadził procesji w rzymskim Koloseum.

Jednak w Wielką Niedzielę, punktualnie w południe papież pojawił się w oknie swojego apartamentu. Najpierw wysłuchał własnego orędzia, które odczytał kardynał Angelo Sodano. Potem nastąpił moment, którego wielu z nas nigdy nie zapomni. Ogłoszono, że Jan Paweł II udzieli specjalnego błogosławieństwa. Ktoś podsunął mu mikrofon - jednak mimo kilku prób papież nie był w stanie wydobyć z siebie głosu.

Ostatni raz publicznie Jan Paweł II pojawił się 30 marca w środę po Wielkiej Nocy. Także wtedy nie był w stanie wydobyć z siebie głosu. Kilka godzin później dostał wysokiej gorączki.

Agonia Jana Pawła II trwała trzy dni. Od 31 marca do 2 kwietnia na umieranie papieża patrzył cały świat.

W czwartek - ostatniego dnia marca późnym wieczorem - światowe agencje podały niepokojące informacje, że stan papieża pogorszył się. Jan Paweł II dostał wysokiej gorączki, spowodowanej infekcją układu moczowego. Najbliższe otoczenie papieża uszanowało jego wolę, by nie przewozić go do szpitala. Udzielono mu ostatniego namaszczenia.

Jeszcze w piątek, 1 kwietnia o świcie, podano, że po czwartkowym kryzysie i po przyjęciu antybiotyków stan Jana Pawła II ustabilizował się. Jednak już o siódmej rano rzecznik Watykanu Joaquin Navarro Valls poinformował, że stan papieża pogorszył się i jest bardzo ciężki. Doszło do zakażenia krwi i kryzysu kardiologicznego. Jan Paweł II przyjął wiatyk - komunię udzielaną w obliczu śmierci.

W tych dniach Watykan był bardzo oszczędny w informowaniu o tym, jaki jest stan zdrowia papieża. Wszyscy z niepokojem czekali na kolejne komunikaty. A te były coraz bardziej dramatyczne.

W piątkowy wieczór, o dziewiętnastej, w trzecim już tego dnia komunikacie Stolica Apostolska poinformowała, że stan zdrowia Jana Pawła II znów się pogorszył. Wystąpiła niewydolność naczyniowa, spadło ciśnienie krwi, a oddech stał się płytki. Godzinę później włoska telewizja RAI podała, że elektrokardiogram papieża

jest płaski. Watykan zaprzeczył.

Na Placu Świętego Piotra i w kościołach całego świata ludzie modlili się w intencji umierającego papieża.

Jan Paweł II zmarł w sobotę 2 kwietnia 2005 roku wieczorem.

O śmierci poinformował rzecznik Stolicy Apostolskiej Joaquin Navarro Valls: Po tych słowach świat pogrążył się w żałobie.

Szczegóły tego, co działo się w papieskim apartamencie 2 kwietnia wieczorem były długo okryte tajemnicą. Po kilku miesiącach Watykan opublikował jednak specjalny zbiór dokumentów o ostatnich chwilach papieża.

Z relacji tych wiadomo, że rano w dniu swojej śmierci Jan Paweł II zdołał jeszcze przyjąć watykańskiego sekretarza stanu, kardynała Sodano. Po południu, około 15.30 zwrócił się do osób, obecnych przy jego łóżku z ostatnimi słowami: "Pozwólcie mi iść do domu Ojca".

Dzień po śmierci Jana Pawła II jego ciało wystawiono w Sali Klementyńskiej w Watykanie. Następnie w Bazylice Świętego Piotra. Ostatni raz mogli oddać mu wtedy hołd dostojnicy państwowi i kościelni oraz zwykli ludzie, którzy ustawiali się w wielokilometrowych kolejkach. W tych dniach wszystkie drogi prowadziły do Rzymu.

Pogrzeb Jana Pawła Drugiego odbył się sześć dni po jego śmierci, w piątek 8 kwietnia 2005 roku. Mszę żałobną odprawiono przed Bazyliką Świętego Piotra. Podczas niezwykle wzruszającej mszy żałobnej szczególnie emocje wzbudziły słowa kardynała Josefa Ratzingera wygłoszone podczas homilii: "Możemy być pewni, że nasz umiłowany Papież stoi obecnie w oknie domu Ojca, spogląda na nas i nam błogosławi. Tak, błogosławi nam, Ojczyźnie Świętej".

Papież Jan Paweł II został pochowany w Grotach Watykańskich pod Bazyliką Świętego Piotra.

ROCZNICA ŚMIERCI W NASZEJ PARAFII

Msza Święta

**w I-szą Rocznicę Śmierci
Papieża Jana Pawła II
w naszej wspólnocie będzie
sprawowana 2 kwietnia
o godzinie 10.00.**

**Przez całą niedzielę młodzież
z KSM i Oazy rozprowadzać
będzie papieskie kremówki,
z których dochód przeznaczony
zostanie na dofinansowanie
wakacyjnego wyjazdu dla
dzieci z naszej Parafii.**

**O godzinie 20.00 serdecznie
zapraszamy na prezentację
multimedialną poświęconą
Janowi Pawłowi II, którą
zakończymy wspólną modlitwą
apelową i procesją ze świecami
do krzyża papieskiego.**

KALENDARIUM

- 25.03. – **Uroczystość Zwiastowania NMP**; na Mszy św. o godz. 17.00 złożenie przyrzeczeń Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego
- 26.03. – **Koncert papieski; duet polsko-hiszański na organy i gitarę**; po Mszy św. o godz. 17.00
- 30.03–02.04. – **Rekolekcje wielkopostne**; nauki rekolekcyjne głosi ks. Marian Żelazko ze Zgromadzenia Księży Marianów
- 02.04. – **I-sza Rocznicą Śmierci Sługi Bożego Jana Pawła II**; uroczysta Msza św. o godz. 10.00
- 09.04. – **Niedziela Palmowa**; procesja z palmami rozpocznie Mszę św. o godz. 11.30; konkurs palm wykonanych przez dzieci
- 13–15.04. – **Triduum Sacrum**
- 13.04. – **Wielki Czwartek**; Msza Wieczerzy Pańskiej z obmyciem nóg o godz. 19.00; przynosimy ze sobą chleb
- 14.04. – **Wielki Piątek**; godz. 18.00 Droga Krzyżowa ulicami parafii, godz. 19.00 Liturgia Wielkiego Piątku
- 15.04. – **Wielka Sobota**; Wigilia Paschalna godz. 20.00; przynosimy ze sobą świece
- 16.04. – **Niedziela Zmartwychwstania**; Msza św. z procesją rezurekcyjną o godz. 6.00
- 18.04. – **I Rocznicą Nawiedzenia MB Częstochowskiej**; Msza św. godz. 19.00, różaniec, Apel Jasnogórski
- 22.04. – **Parafialna Pielgrzymka na Jasną Górę**; zapisy do Niedzieli Palmowej
- 23.04. – **Msza św. z okazji imienin ks. Wojciecha Szlachetki**; godz. 11.30
- 30.04. – **Msza św. z okazji imienin ks. kanonika Zygmunta Lipskiego**; godz. 10.00
- 30.04. – **Poświęcenie pól – Dąbrowica wieś**; godz. 15.00
- MAJ**
- **Nabożeństwo majowe**; godz. 18.30
- **Apel Jasnogórski przy grocie Matki Bożej**; godz. 21.00
- 03.05. – **Msza św. w intencji Ojczyzny**; godz. 10.00
- 03.05. – **Poświęcenie pól – ulice Deszczowa, Główna, Przejrzysta, Zakątek**; godz. 15.00
- 07.05. – **I-sza rocznicą Komunii Świętej**; godz. 11.30
- 07.05. – **Poświęcenie pól – Kolonia Płuszwice**; godz. 15.00
- 13.05. – **Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Kolonii Warszawskiej**; godz. 19.00
- 14.05. – **Pierwsza Komunia Święta**; godz. 11.30
- 21.05. – **Poświęcenie pól – Kolonia Warszawska**; godz. 17.00.
- 25.05. – **Wyjazd na spotkanie z Ojcem Świętym Benedyktem XVI do Warszawy**
- 28-29.05. – **Pielgrzymka dzieci pierwszokomunijnych na Jasną Górę**
- 04.06. – **Parafialny Dzień Dziecka**; Msza św. godz. 11.30
- 04.06. – **Zakończenie Szkoły Podstawowej dla klas VI z odnowieniem przyrzeczeń chrzcielnych**; Msza św. godz. 17.00
- 10.06. – **Sakrament Bierzmowania**
- 13.06. – **Różaniec fatimski w intencji mieszkańców Kolonii Nałęczowskiej, ul. Nałęczowskiej, Urodzajnej i Stromej**; godz. 19.00
- 14.06. – **Zakończenie roku szkolnego 2005/2006**
- 15.06. – **Uroczystość Ciała i Krwi Chrystusa**, procesja eucharystyczna ulicami parafii godz. 10.00
- 18.06. – **Poświęcenie pól – Kolonia Nałęczowska**; godz. 17.00
- 7-11.07. – **Wyjazd Grupy Partnerskiej do Münster**
- 16.07. – **Msza św. na cmentarzu**, godz. 17.00
- 23.07. – **Błogosławieństwo pojazdów**, Msza św. godz. 11.30

Z parafialnej księgi...

Ochrzczeni

26.02.2006 r. -
Leśniowski Jan Grzegorz,
syn Doroty i Grzegorza,
ur. 22.11.2005

Śluby

18.02.2006 –
Magdalena Maria Grądziel
i **Andrzej Czernski**

Pogrzeby

Waleria Milewska,
ur. 05.06.1917, zm. 07.01.2006
Anna Majcher,
ur. 02.12.1932, zm. 13.01.2006
Antonina Zofia Ptasińska,
ur. 13.06.1925, zm. 28.01.2006
Jerzy Zbigniew Rachańczyk,
ur. 24.05.1941, zm. 09.02.2006

Piwowski Grzegorz Paweł,
ur. 29.04.1972, zm. 14.02.2006
Nader Marianna Teresa,
ur. 15.04.1946, zm. 15.02.2006
Leokadia Lenarcik,
ur. 11.11.1911, zm. 15.02.2006
Marian Zarajczyk,
ur. 11.02.1939, zm. 17.02.2006
Wanda Katarzyna Twardowska,
ur. 21.02.1911, zm. 25.02.2006

Myśląc... Parafia

